

alicului

revistă satirică și umoristică

Abonamentul:

Pe an	Lei 20—
Pe 1/2 an	„ 10—
Pe 1/4 an	„ 6—

Redactor: Tepeș.

Redacția și administrația la
„Tipografia Săteanului“
Săliște (jud. Sibiu).

Anunțuri se primesc după
invoială

Prețul unui exemplar:
1 Leu

Moscovici și... Moscova

sau

afacerea întunecoasă a deslegării nodului
racovschian.

Foaie verde de răsură
Sade „tovul“ la măsură
Și se vaetă de gură
Că decând e țara tare
Nu-i mai dă Troțchi parale
Și decând Racovschi-i dus
Toate merg cu dosu'n sus.

Moscovici (desperat).
Maică Moscova, am mâncat nes-
palată toată opinteala grevei ge-
nerale. Generalul, pe lângă gre-
va generală, ni-a dat drept plo-
con indignarea generală a afuri-
siților de Români cari ni-au în-
curcat itele și ni-au zădărnicit
planurile de clădire a șetrelor
sovietistice.

Moscova (furioasă): Ha-
ram de capul tău bărbosule și
păcat de numele ce mi-l porți.
Blestemul lui Iehova și al lui Israil
care te-a zămislit să cadă peste

capul tău neputinciosule. Dacă
nici banii cari i-au vărsat fiu-
meu Troțchi și nepotu Racovschi
pentru voi, nici făgăduelile des-
pre mărirea ce era să vă aștepte
n'au folosit nimic, apoi vă puteți
duce unde și-a dus mutul iapa,
că dela mine v'ați păpat omenia
leilor din coale, ca Țiganul bi-
serica.

Moscovici (din ce în ce
mai amar) Țațo Moscova nu
te supăra și mai bine ascultă
să-ți istorisesc cum s'a întâm-
plat nenorocirea, care înseamnă

groapa talmudului internațional
în România!

Moscova (din ce în ce
mai curioasă): Ci spune odată
nevoiașule, nu-ți tot făcea coada
colac!

Moscovici (ștergându-și
o lacrimă de crocodil care i se
încurcase în barbă): Știi tare
bine maică Moscova ce au pă-
țit «tovii» când căpăii siguranței
au dat de merindea ce le-ai tri-
mis-o mai acum câteva luni. Cu
mare greutate i-am putut scoate
din încurcătură. Deatunci încoace
singura mea rugă era «Interna-
ționala a III-a» și singurul meu
credeu era tezaurul Românilor,
care îl strângi la sinul tău. Ast-
fel s'a zămislit în mine (fără
parte românească, ideia naș-
terii unei copilite roșii, pe care
s'o botezam «Greva generală».
De popă, răra patrafir, l'am ales
pe Troțchi, de naș pe Racovschi
iar de ofițer al stării civile: gân-
deam să-l punem pe «tovul»
Cristescu, ca să nu creadă româ-
nii că e vorba numai de sârba-
rea «Țăierii împrejur».

Am aranjat bine treburile
cu ortacii de peste Carpați, cari
au fost muștruluiți cum se cade
de Bela Kun, apoi cu cei din
Bucovina și cu cei din Basara-
bia. Pe Jumanca și pe Cizer i-am
tocmit ca «gonaci», cari să sufle
din tutoaie și să strige că In-
ternaționala a III-a e mai dulce
ca dulceața de mătrăgună. În
Sibiu ne-am lasat cu toată nă-
dejdea pe ciocul lui Meyer, care
e mai Sas ca regele Saxoniei,
iar în celelalte centre am pus
în fruntea taberii bolceviste toată
smântâna gunoierului internațional.

Eu, în nădejdea asigurării

monetare primită dela taica Trochi, în nădejdea asigurării rusnicilor din Basarabia și Bucovina precum și a coadelor de topor, a Sașilor maghiarizați a Ungurilor jidoviți, a jidovilor unguriți și a tuturor trântorilor și haimanalelor din Ardeal, am fixat ziua facerii... grevei generale pe 20 Octomvrie. Când m'am opintit prima dată, Ungurii, Sașii, Rusnicii, Bulgarii, Țiganii, Cortorarii și toate jivinele din răbdătoarea grădină a României au început fiecare în limba lor să strige «Trăiască fătușca lui jupân Moscovici, cu toate că fătușca mea încă nu venise de tot pe lume. Când m'am opintit a doua oră toți «tovii» au părăsit lucru, iar noi așteptam ministerele. Când m'am opintit a treia oră afurisita de opinie publică românească precum și ceilalți Români (cari au nasul de-a se pretinde mai mari decât noi în Țara românească) chiar în momentul facerii au strigat odată un «Deșteaptă-te Române» de s'au cutremurat toate șetrele sovițetelor. Fătușca mea, adevărată «Greva generală», din sperietura cea mare a mai trăit doar vr'o câteva ceasuri și apoi și-a dat duhul în mâinile unui popă românesc cu numele: Arhimandritul Douăzecișicincianu.

Acum săracul de mine stau ca dada în poiată cu imunitatea mîncată, cu fătușca îngropată cu spinarea deșirată și cu barba țeselată.

Moscova: (din ce în ce mai îngrijată): Bata-vă Scaraoschi să vă bata de trântori. Mi-ați mîncat paralele și nu ați făcut nici o ispravă. Am ascultat de minciunile lui Racovschi, crezând că bolșevismul va crește mai ușor ca cucuta pe hotarale României și când colo lângă fiecare fir de bolșevism au răsărit și câte „25“ firicele de alun, cari sunt spaima săminței noastre.

Moscovici. Așa e maică Moscovă. Mi s'a dus toată reputația dracului iar la stupul din Sfântul Ioniță am rămas doar cu trântorii cari, — dacă nu vor mai căpața nimic dela tine, — vor fi siliți să-și mînânce mizeria propriului fagure.

Deacum încolo pot zice: A-dio slănină, că s'au dus boii dracului iar eu după ei. Avortul grevei generale înseamnă ne-

norocirea tuturor „toviilor“ de trîndavie și prabușirea tuturor planurilor noastre de mărire roșie.

Curajul lui Șloim.

Șloim: Pentru di ce umbli tot cu buta aia padi Radule?

Radu: Pentru ca să-mă apar de hoți și de câni turbați.

Șloim: Oi vei badi Radule, io nu sunt nice hoț nice chine turbat, da simt așa mare frichi chind vod buta aia la Dumita...

Necrolog fără cruce.

Cu inima frântă de durere și cu toate speranțele căzute în baltă, aducem la cunoștință și pe calea aceasta trecerea la cele eterne a

Grevei generale

moartă prin avort, în momentul când a scos capul în lume.

Inmormântarea s'a făcut cu dricul „Legea Trancu-Iași“ în cimitirul „Opinii publice“ plînsă de toți străinii, Ungurii dușmanii și descreerații din Țara românească.

Elias Caț Moscovici
ca mamă zămislitoare.

Cristescu-Plăpumaru
func. al stării civile.

Jumanca Cizer și B. Stefanoff
ca crăznici.

Meyer
slugă credincioasă.

Trochi și Bela Kun
ca unchi ai răposatei.

Știri telegrafice.

Agenția: Țepeluș.

aduse în cârcă de „Puiul calicului”

Săliște. Societatea vânătorilor români din loc progresează cu pași repezi. Zilele trecute această societate a aranjat o vânătoare grandioasă, care va trebui scrisă cu litere de aur în analele istoriei. Vânătoarea a fost pornită pe ușa de din dos a «Intrepărauălor» și a durat o jumătate de zi. Țepeluș a fost chemat ca raportor. Miha postându-se în fața unei namile mari când, dă să sloboadă pușca vede că în loc de porc sălbatic are în fața sa un bivoliț cuminte și liniștit. Sorin, vânător mai modern, n'a vrut să-și strice gloanțele decât... pe Hermeline. În nădejdea că a dat de un prețios Hermelin când a întins pușca vede că Hermelinul visat n'a fost decât un câine de vânătoare care a scăpat fugind și chillalind. Țepeluș cu pușca în spate fluera a pagubă și căuila spre orizonturile Galeșului doar doar se va ivi cârdul de sticleți în zare...

Rezultatul vânătorii a fost: un bivoliț și un câine scăpați cu viață, o tuță omorâtă și doi Granguri schilodiți.

Când să punem Calicul sub teasc aflăm că direcția societății a hotărât înființarea următoarelor secții: 1) Secția vânătorilor de zestre; 2) Secția vânătorilor de Hermeline și secția vânătorilor de tufe.

Prima secție va fi pusă sub conducerea burlacilor din Săliște, a doua sub direcția moderniştilor iar a treia va rămânea tot sub direcția lui Miha și a vechiului comitet. Rapoarfe mai detaliate vom da la viitoarea vânătoare de... Granguri.

Gaeș. Pentru a asigura reușita democrațiilor extremiști la alegerile comunale, șeful suszisului partid a adus pe Costin și pe Cârnea din Tilișca dela lucru, pe Fofelzan dela baia de piatră iar Doru a fost amenințat cu... retragerea spovedaniei dacă nu vine la vot. Vila a fost ridicat din pat. Reușita însă a fost mai strălucită ca a țiganului când, — împiedecându-se de treptele mării, — a vărsat putina cu lapte acru.

Rod. La ultima petrecere aranjată de rodnicii Rodeni, Poenarii au plătit taxă de intrare 25 lei de bucată. Dacă Poenarii își au Fiscul și Fisca lor, oare de ce n'ar avea și Rodenii taxele lor fiscale când e vorba de luarea relațiilor cu vecinii.

Orăștie. În urma sânguinții „Gris-fotărului” în Orăștie evacuările s'au extins și asupra orfanilor de război.

— Viața socială a Orăștiei suferă de gălbănare decând lui Martini îi curg lacrimile „la deal” după câștigul necăștigat la scânduri, decând Cărpinișanu nu mai câștigă nici la „Ramșli” nici la carne și decând directorului școlii confesionale nu-i mai lasă „Craiu de roșu”.

Poiana. Publicându-se în «Monitorul oficial al Calicului» o parte din numirile de profesori la liceul clasic ce se va înființa la a doua venire, dăm în numărul acesta înregistrarea posturilor: Profesor pentru metafizică și metamsihoză nu e Niculaie Șerb ci Aronică. Niculaie Șerb (adeacă al Popi) e denumit la istoria bibilică, bisericească și dogmatică ca cel mai specialist în superstiții și în tipic, deoarece după zisa acestui dogmatician, «preoții repetază în fiecare Duminică aceiași piesă teatrală și încasează banii pe somn. Limba și literatura română (nescrisă, i s'a încredințat lui George Ghișe (al Gheorghii) ca cel mai mare specialist în strigături și chiuituri, după rațiune. Ilie Georgescu va ocupa catedra lucrului manual ca specialist în alcătuirii de lut. Ion Tănase va avea dexteritățile iar profesor de economie va fi numit Bucurenciu, ca specialist în curechii și castraveți. Romul Vraciu va fi numit profesor de instrucție civică și geografia călătoriilor fictive. La matematică și fizică va fi numit Nicolae Muntean, ca specialist în principiile energiei. Ion Ghișe va fi profesor de industrie casnică și de filologie ca specialist rutinat în împietirea corfelor, a baterii untului, a destilării zărului și a dicționarului de cuvinte radicale (când e vorba de folosirea lui la vr'o declarație de dragoste). La Botanică și Zoologie va fi numit specialistul în fermentarea beuturilor alcoolice Constantin Ghișe de Rod. În mod provizor (ca suplinitori) se numesc: Fântână (Găluțiu) la Higienă (secția sprîului); Vonica la economie raționată (secția animalelor domestice) iar Băja (Rădulea, la istoria antică și caligrafie „(secția hieroglifelor” și «chigiouroangelor».

Sibiu În dimineața izbucnirii grevei generale corțeul nemulțumiților cu sunetul limbii românești a trezit din cuibul lor toate viperele ungușești și pe toți îngâmfaiți închinători la cizma prusacă. Fostul detectiv unguș Czelnai, hiperșovinistii Szabó, Dobay și Bacsó, foști pe vremuri ofițeri la honvezi și călăi ai Românilor, stăteau ca niște lipitori la «Impăratul Romanilor» și rădeau satanic de pleava lui Béla Kun care striga «Eljen a harmadik internaționala». Batiste fluturate de «patriotismul» unor «compatrioți» ne făcea să fugim cu gândul la povestea cu sinceritatea vulpei. Doi-trei Români cari mergeau după circusul bolcevist sau desmetecit curând din toropeală și s'au retras scârbiți de acțiunea «tovilor». Acum, — după reprezentație, — s'au putut convinge toți ciracii lui Troțchi și toți dușmanii noștri că dacă la proba de foc au putut aprinde paie, internaționala bolceviste, apoi nici siguranței statului nu i-a trebuit multă apă până să le stingă.

Știri

(Știricite fără știrea celor „cu musca pe căciulă”.)

— Boris Stefanof, — bolcevistul de lux al cadrilaterului, — a dat faliment fraudulos din cauza chicsului ce l'a suferit cu împuțirea prazului comandat pentru greviștii internaționali.

— Jumanca a suferit o regretabilă nenorocire în momentul când era să scoată castanele bolceviste, aruncate de Moscoviți în focul Internaționalei a III-a. S'a fript cumplit la degete și acum suflă și el ca dada în păsat...

— Intre jivinele periculoase ale Făgărașului să numără și inășul lui Iuda: Tierfeld. După ce a denunțat, pe vremuri, toată societatea românească iar în urma denunțului său bietul tipograf Pop — a fost executat de unguri, a început recvirarea hârtiei și a tipografiilor pe seama sa. Acum trăește zile albe și să miră că încă nu s'a găsit acul care să-i coase... cojocul.

— Regimul Calicului a suferit o mică remaniere. Portofoliul comerțului se încredințează în mod interimar titularului dela industrie iar Parintele Nicolae Dobrotă va fi numit director general al varnițelor în regiunile Apold și Dobârca.

— Societatea anonimă pe acții și litre «Vaca» din Sibiu își va ținea în toamna anului acesta adunarea generală. Actualul prezident îndrumă pe toți vițerii a-și depune din vreme acțiunile la sediul societății din palatul «Stadpark» Raporturi detaliate despre activitatea acestei societăți vom da într'unul din numerii viitori.

Cugetări.

Românul adevărat nu-și doarește de mulțorii alta decât 20 Lei pentru a putea abona «Puiul Calicului».

*

Intre metalele nobile se numără galbenii, dolarii de aur etc., iar între cele nenobile potcoavele de cai morți, pietrele de moară etc.

Voia liberă în Abrud.

Țăranul: Am venit-să'ți spun domnule părinte, că eu m'ași însura bucuros în dulcele asta!

Popa: Și pe cine ți-ai ales de nevasta?

Țăranul: Pe fata lui Ilie Corastă!

Popa: Din voie liberă?

Țăranul: Ba din Abrud!

Râpa și cu Onea.

Râpa: Care lac îi mai mândru moi Oneo dacă ști tu.

Onea: Poi colacu mo prostule!

Râpa: H'acum să-mi spui tu care lac îi fără fund înțeleptule?

Onea: D'apoi burlacu moi că tot înghite în sec când se 'nsoară câte cineva și tot nu se mai satură de burlăcit.

Râpa: Da ști tu mo Oneo

care ac îi mai mult pomenit în lume?

Onea: Dracu mo, ori tu nu ști?!.

Râpa: Ce fel de car ai vre să ai mo Oneo?

Onea: Eu aș vre să h'am carne de hai de pui ori de cloșcă ori de purcelaș mânca-o-aș.

Râpa: Care ou îi mai mare-gâceo?!

Onea: Poi bou mo pralo, nici atât nu ști?!.

*

Râpa: Hăuzitai Oneo minunea dracului că domnii hăia dela gazetele Calicului vre să mă facă și pe mine domn de hăl mare, mai mare, mai mare, ca toți domnii de rumân și de țigan?

Onea: Da cum dracu te-o mai face și pe tine birău, ori notareș, ori solgăbirău, ori vr'un Dumnezeu mai mic, ori ce minune?

Râpa: H,ascultă Oneo și înghite la noduri dacă n'ai avut și tu noroc de vr'o tistie. Domnii hăi de rumân pe cari le-o pus mai ieri- alaltă-ieri miniștri și dipontanți peste calici, să duc în țară, că nu le mai place tistia și acuma mă pun pe mine să le spăl putina când pleacă, h'apoi hăsta nu'i noroc? Ba m'oiu pomeni că mă pune careva în locul lui și-apoi să vezi cătanie'n țigănie, că mă bag prin voi ca prin mușuroi de nu mai rămâne nici un picior din toată viața faraonilor.

Onea: Mo Râpo nu te mesteca în țărăte, că te mănacă porcii. Nu'ți mai bate capul după tistii că tu mai faci vr'o minune de să ducе veste ș'apoi dracu o hi mai vâst domni afumați ca tine? Hăhăhă s'o hi mai răs cineva de tine și cu asta. Bine-o zis cine-o zis, că țiganu 'i tot de răs, ș'apoi numa-ai mirosat domnia și și sparii țigănia, d'apoi să te vezi în ea, auleo măicuța mea, te-ai face mai al dracului ca toți domnii.

Râpa: Ba mă fac mă, ba mă fac stăi numai până pleacă hăialanți în lume, h'apoi să vezi minune, că mă fac craiu și împărat și ministru și dipontant, oiу căpăta v'o tistie de care n'ai mai vâst prin țigănie s'apoi:

Haloripa halori

Râpuța cum ți-a domni

V'a mânca ceapă, sălată

Și slănină h'afumată

V'a purta cioareci domnești

Când îl vezi incremenești.

Chimu.

Petreceși oaspeții când pleacă dela tine până la poartă, ca să te convingi, că într'adevăr să duc.

*

Cu bani ori-ce prost poate trăi cum îi place, a trăi însă fără bani, și totuși a cheltui bani, asta'î o măestrie!

Iubire cu „dacă“!

— Toadere, dacă într'o luna nu mă iei, să știi că nu mă mai capeți!

— Dacă aș și eu asta sigur, atunci mai bucuros aș aștepta o lună...

Sfârșit de toamnă.

Duhul trist al iernii rece
Străbătut-a văi coline
Și-a ajuns părinte Stane
Până'n Africa la tine.
Ți-a 'nghetăt barba, musteața
Și balele dela gură,
Te-ai făcut de trei parale
Pentru o harababură.
Dacă nu'i putea părinte
Să suporti gerul cel mare
Vin' degrabă pân' la mine
Să-ți dau recept de turbare.
Iar de cumva'n loc de friguri
Te-a lua vre-o ferbințală
Scurpă'n sân, latră la lună
Fără frică și sfială. —

Ch. Calicografescu.

DIN CAZANIILE PUIULUI de CALIC.

Zi-sa Domnul, ca tot omul
Mai înfăiu să mă plătească
Și-apoi să mă cetească.
Dat'a mie Domnul căldura calicească
Să ncălzeasc pe cei ce-o să mă
(cetească)

Deci băgați bine de seamă
Abonați-mă căci sunt bun peste iarnă,
Pe la sațe încă's bun
Când este tutun,
Multora le mai prind bine
Că fac țigare din mine,
Ba unii nici ceți nu știu
Și totuși mă abonează
Și mă ard de viu.

Umblând printre oameni

— cu trenul și pe jos —

Era ciasurile 12 și jum din zi, timpul în care se primesc partidele la Ministerul Cultelor din Cluj. La secția universitară intră patru studenți. După câteva minute îi vad ieșind cam abătuți iar după ei apare și șeful biroului care, oprindu-se înaintea servitorului dela ușe, îi zice:

— «Nu ți-am spus că partidele se primesc numai între orele 12 și 1?»
— «Păi acum e doar la 12 și jum». — răspunde servitorul liniștit.
— «Taci măgarule că aici eu sunt mai mare» — să răstește energic șeful biroului către servitor.

*

Într'o librărie e înbulzeală mare. Băețai și fetețe veniți pentru prima dată în atingere cu vârtoarea orașelor, cu ciudatele numiri de cărți și cu de tot ciudatele obiceiuri ale orașenilor dau buzna cu banii în mână să-și procure cele necesare

O fetiță cere: «Dă-mi Zorzologia», alta cere «Piscologia», un băețat vrea «Istoria evului medic» iar altul «Geometria plantelor». (Era vorba de Zoologie, Psihologie, Istoria evului mediu și de Geometria plană).

Deodată apare pe ușe o dudue și cu un ton grav, impunător, întreabă:

— Mă, rog pot să vorbesc cu domnul «Săteanul»?

— Nu puteți domnișoară, — răspunde băiatul de serviciu. Domnul „Săteanul“ nu există decât pe firmă, însă dacă doriți ceva Vă pot servi eu.

— Ce rău că nu există domnul „Săteanul“. Ași fi vrut să-i cer cartea cu „Codrul muierilor elegante“...

Băiatul de serviciu pricepând că e vorba de „Codul manierelor elegante“ îi răspunde:

— Cu părere de rău dar nu vă putem servi deoarece cartea cerută de Dv. e epuizată.

— Nu face nimic domnule, — replică repede domnișoara, — te rog dămi-o și-așa epuizată...

Din cremenea lui Annariu.

Oamenii lipsiți de respect în viață seamănă cu calărețul care șade cu fața către coada calului.

*

Eu nuștiu ce plăcere poate afla cineva în somn, de vreme ce omul până doarme nu știe nimica

*

Tot cel ce ajunge la rangul de bou a fost odinioară vișel.

*

Fii frumos dacă vrei să te placă toate fetele.

*

În saloanele pupezii nu călăuta după miros de tamaița.

*

Gura bate... șura.

Unui tont nenorocit.

E prost sârmanul vai de el
 Și poartă 'n mână o băta,
 O traistă goală după cap
 Și'n buzunar o sticlă.
 E prost, desculț și dezbrăcat,
 Il vezi ori-când pe stradă,
 Cu ori-ce om s'ar întâlni
 Se ia curând la sfadă,
 Căci ori și când îl vezi e beat
 De nu se poate duce,
 Când îl vedeți fugiți de el
 Și faceți câte-o cruce,
 Căci în prostia de bețiv
 Ce știți, Doamne păzește,
 Pe care dintre trecători
 'l 'mbată și-l zdrobește.

Chimu.
 înțelegemă

Disperare.

Of ce păcoste pe mine
 Numai sunt vopsele fine,
 Nici ghețe cu tocure 'nalte
 Toate 's maximalizate,
 Și așa cu prețuri mici
 Nimic nu e bun pe-aici
 Roșul nu bate a «carmin»,
 Creionul nu-i de cel fin,
 Pudra e numai făină,
 Alifia 'i de slănină,
 Nimic nu-i bun, toate 's rele
 Cum să mă spoiesc cu ele?...
 Bătă'l crucea pantofar
 Face ghetetele prea mari
 Și-apoi zău că face snoave,
 Căci le pune și potcoave.

Chimu

N'ați văzut.

N'ați văzut ce-a fost aseară?
 Ceartă, zgomot pâruială
 Ce a făcut lelea Marie
 Pentr' un ac de gămalie.
 Mai colea 'ntr'un colț de stradă
 Se auzea puțină sfadă
 Se plângea mătușa Lina
 Că nu i-a ouat găina,
 Iar dincolo liniștită
 Ședea vârța la tarabă
 Și 'și colora fața 'ntreagă...

Tot în zarva cea de aseară
 Umbla liniștit pe afară,
 Facând pozne, nena Ghiță
 Tocmai ca o mămuță.

Chimu

Anticipațiune.

— Ce ți-e la mână soațe, d'o porți legată?
 — Nu'mi e nici dracu, mi-am legat-o numai ca să îmi
 hodinească nițal, pentru-ca mâne plec la oraș, și am să rad
 avocatului meu o palma, dacă o pierde „proțastu”.

Mester diplomat.

Frunză verde măgheran
 Lumea zice că-s țigan
 Nici eu nu tăgăduesc
 Că-s țigân de hal domnesc.
 Frunză verde de cicoare
 Cât îi vara stau la soare
 Mai la soare mai în umbră
 Și norocul tot îmi umblă.
 Foaie verde viorele
 Fac la mături de nujiele
 Petecesc câte-un chelțeu
 Țsta e tot lucrul meu,
 Mă sucesc și mă învârtesc,
 Cât mai fur cât mai cerșesc...
 Tot o duc de azi pe mâne
 Și sunt domn ca ori și cine.
 Am o pipă și-o caldare
 Și mă țin că-s gazda mare
 Am o pilă și-un ciocan
 Și lumea 'mi zice țigan.

Chimu

Numai prostul dă cu pumnul
 în mărcine!

In disperare.

Mi s'a gătat și pudră și vopsea
 Și nu mai sunt nici la jidani 'n șatră
 Ce-oi face, of, pe stradă cum să ies
 Ne-colorată.
 Ce vor gândi acei ce mă cunosc
 Când v'or vedea, că fața îmi ca de
 floare
 S'a vestejit și nu mai e pe ea
 Nici o culoare.
 La baluzi cum să mă prezint
 Cum mă gălesc așa destrăbălată
 Ce-or zice cei-ce m'au văzut
 Și altă-dată.
 Să stau ca măța 'n casă după sobă
 Până 'mi v'oiu găsi vopsele 'n pră-
 vâlile?
 Așa î-mi fu soarta, așa fu să se
 'ntâmple
 Ce nebunie!

Chimu,

Norocul bărdașului.

Un bărdaș, căzând de pe coperișul
 unei case cu săcurea'n mână, a rămas
 mort. Ce noroc, zise un privitor, că n'a
 căzut în săcure!

Din isprăvile lui Stan Pătitul

Când eram eu zăbălău, adecă nici copil nici ficior, sau băiat cu mustața-n pargă, trăia la noi în sat un țaran pe de-o parte nu tocma așa bătrân cât de tinăr pe cealaltă, cu numele Bartolomeiu Țânțar. Oameni din sat îl numiau Păcală, pentru-că de el numai moartea a rămas nepăcălită.

Om înalt, încovoiat de spate, strâmb în picioare, cu un cap numai ca la o măciucă, nas lung cu bureți la vârf, ochi ascuși sub rădăcina nasului, și gura strâmbă în partea cea stângă a obrazului, trebuie se te uiți numai la el, și răsul îți întindea gura până la urechi.

Bartolomeiu, nefind secretar episcopesc, era sărac, mai sărac decât păianjenii, care prind iarna muște, dar totuși mai bogat decât mulți boeri scăpătați pentru-că nu era nimănu dator. Cu toate acestea el nu trăia rău, pentru-că la toată lumea îi plăcea de glumele, apucăturile și comedile lui, și-l miluia.

Atâtea glume și atâtea comedii a făcut Bartolomeiu, încât Tîlu Buhogîndă n'ar fi vrednic să-i descalte curelele încălțămîntelor dela picioarele lui, care deregulă erau desculțe. — Să vă povestesc câteva:

Odată Bartolomeiu se afla în cărciumă unde el de regulă făcea băle la gură, uitându-se cum alți beu la vin și vițars, și asculta la țigan cum trăgea la melodii p' o diplă răgușită cu trei coarde, de cîntă, că popa Spiridon cîntă «Marie Ta-

tălui» pe glasul al noulea. Ascultând cîtva timp la zicăliile țiganului, Bartolomeiu se apropie de el și i zice: Mă, da tu ce crezi, că ai diplă? Tu ai un hârb, pe lângă diplă ce am căpătat eu, când m'am însurat!

Țiganul, a cărui diplă într'adevăr era toată hârb, auzând de o diplă bună, a dat cu Bartolomeiu la târg, și la ajuns cu târgul! Târgul însă fără aldămaș nu se prinde. Țiganul, pe vorba lui Bartolomeiu, că dacă nu'i va plăcea diplă, s'o ia fără a plăti un crucer, a dat ș'un aldămaș bun.

După beutura aldămașului, Bartolomeiu a plecat cu țiganul la locuința sa, ca să-i predea diplă, și după intrarea în odaie, arătând a-cestuia pe soacrăsa, o babă bătrână și uscată ca o susălă uitată cîtiva ani la fum dela Reșinari, i-a zis! Vezi asta-i diplă mă, numai coarde să-ți cumperi la ea!

Callogram.

Celor, cari nu mă plătesc
Din inimă le doresc
Să primească drept cadou
O limbă lungă, de bou,
Rabdări fripte, în unsoare,
Varză acra fără moare,
Nôroc mult, cîștig la carti,
Dragoste din șapte parti,
Bucurare spursă, goală,

Sapte zgârciuri și-o lingoare
Celor, cari nu se simt bine
Când mai răsfoesc prin mine,
Celor cu spume la gura
Și cu musca pe căciula
Le doresc cu suflet plin
Șapte vedre de venin,
O furcă de cea frumoasă
Și o funie mai groasă
Două pipe de tutun,
Patru chilo de săpun,
Două coarne ascuțite
Fierbințeli necontenite.
Celor cari mă cunosc bine
Le poftesc zile senine
Să lucreze tot cu spor
În anul cel viitor
Să'i găsească anul nou
Scormomind cu grebla 'n său
Le poftesc cu din-adinsul
Să nu'și poată opri răsul
Să rădă necontenit
De Calicul calicit,
Iar colea la primăvară
Să mă aboneze iară

Celor, cari se spoiese bine
Le doresc vopsele fine
Și mă 'nchin cu sănătate
Ghetele cu tocuri 'nalte. —

„Puiul Calicului”
prin Chimu.

Cucule.

Cucule Măria Ta
Binevoiește a cînta
«Doamne miluește-ne
Și de proști păzește-ne»
Căci sunt proști sute și mii
Cari nu știu de calicii
Nu știu când vorbești în glumă
Sau când le spui vreo minciună
Căci întorc gluma pe dos
Și o iau în serios
Latre-i câinii și să-i mînce
Altele nu le pot zice
Decît să port mintea lor
Mai bine bostanul gol...
Vin la min'și strigă-o droaie
Ca brotacii cei de ploaie
Ca i-am ofensat prin foaie...
Ofensat ne-ofensat
A spune drept nu'i păcat...

Chimu
1917-1918

Lumea asta e plină de curse,
și de scenă e val de om, cu
pe pe mîna de calici și de
păcat!

Poșta Calicului. Domnilor corespondenți ne adresăm încă odată cu rugarea: să încreșteze mai cu seamă întâmplările cari interesează un public mai mare decât doi învrăjbiți. Calicul nicidecum nu se va putea pune în slujba persoanelor dornice de răz-bunare (excepție face doar părintele Răchițan). Chiar dacă ochii și inima ar plânge, gura Calicului trebuie să rădă, căci deviza lui stă în următoarele cuvinte: „Adevărul cel mai dureros trebuie spus răsând“.

Diecel. Aiud. Versurile dumneavoastră sunt prea oblojite cu misticism. Cari se vor potrivi pe calapodul nostru, o să le dăm drumul, cari nu — vor cădea victime necunoscutului. Dacă veți putea prinde sub vârful penei alte subiecte de interes mai general, cred că n'ar strica.

Anonimului din Poiana. Înainte de a publica anunțul pentru căutarea locului de odihnă vă rugăm a ne răspunde la două întrebări: 1) Cum vă chiamă, 2) Câtă zară aveți rămasă din untul protopopului și (dacă nu s'a împuțit cumva) câtă puteți da drept răsplătă aceluia care va găsi balamucul de lipsă pentru clientul Dumneavoastră?

Nicolae Șerb, Poiana. La întrebarea Dv. Vă răspundem; La portofoliul externelor n'a putut ajunge decât acela care a dat dovadă în alegeri de cea mai bună diplomație. Și deoarece persoana de care întrebăm s'a dovedit cea mai recunoscută capacitate diplomatică (mai ales în toiu al alegerilor) consacrarea Excelenței Sale a fost un lucru dela sine înțeles. Reclama firmei „La trepăzește“ o vom face după o cercetare la fața locului

Un om curios. Poiana. Continuarea denumirilor la liceul clasic ce va să vie o facem în numărul acesta pe baza celor mai proaspete informațiuni primite dela forurile competente. Aici găsești și numele care te interesează.

Ion Fărătreabă. Bucata trimisă se va publica în calendarul Calicului. Înainte de a se publica însă am vrea să știm cu cine avem onoare?

I. P. Cluj. Cele trimise se vor publica în numărul viitor.

Monografia școlii Branșca

de N. Bembea, inv.

depozit general la **Librăria Săteanului Sibiu str. Ciznădiei**

Prețul Lei 1.50 plus 50 bani pentru porto.

Această carte e una dintre cele mai bune monografii școlare din câte au apărut până acuma. Tipărită pe hârtie fină cu diferite clișee, în format mare,

volumul cuprinde 80 pagini din sbuciumul unei școale românești dela noi. O recomandăm cu căldură tuturor învățătorilor și tuturor acelor cari se interesează de bunul mers al școalelor noastre primare.

Cărți apărute

în editura „**Librăria Săteanului**“

Cântece de vitejie. Prețul L. —.50

Poporale —.50

M. Eminescu: Poezii —.50

M. Eminescu și Pop-Reganul:
[Doine și chiuituri] —.75

I. Creangă: Amintiri din copilărie —.75

Dr. I. Lupaș: Constituție și Autonomie —.75

Z. Sandu: Măreța adunare [de la Aiba-Iulia] 2 —

Petrea Dascălul: Din zile mari —.75

Z. Sandu: O vedenie din lumea reală 1 —

Ilie Marin: Pentru cei mici [și buni] —.50

**** Comoara copiilor** —.50

" Istorioare pentru cei mititei —.50

" Carte de semne —.50

" Epistolia 1. —

Broșurile acestea se pot comanda la **Librăria Săteanului Săliște** (jud. Sibiu) sau la **Librăria Săteanului Sibiu Str. Ciznădiei** precum, și la celelalte librării.

Revânzătorii primesc rabat.

Cinematograful Urania Sibiu. va reprezenta în zilele de 1, 2 și 3 Noembrie seria ultimă din filmul „Judex“.

DEPUNERI spre FRUCTIFICARE

se primesc la

BANCA CENTRALĂ

pentru industrie și comerț s. p. a.

Filiala-Sibiu

str. Ciznădiei Nr. 7 etaj II,

precum și la expoziția din strada **Turnului Nr. 33**

bonificând de prezent:

în Cont-Curent . 3 1/2 % netto

Depuneri libere. 4 % netto

Depuneri cu termin fix

[4 1/2 % netto

conform condițiunilor în vigoare, plătind institutul darea din al său.

Capital societar urcat la;
Cor. 100.000,000.

„Calendarul Calicului“

va apare pe la sfârșitul lunei acesteia și va cuprinde, lângă partea calendaristică, și un bogat material plin de haz pișcător și veselie nesfârșită.

Toți aceia cari doresc să aibe mai multe exemplare pentru a le desface la alții, precum și domni depozitari cari doresc să vândă acest calendar, sunt rugați a ne aviza din vreme despre numărul calendarelor cari le trebuie spre a putea fi serviți la vreme. Comandele sunt a se adresa la „**Librăria Săteanului**“ Săliște [jud. Sibiu] sau la „**Librăria Săteanului Sibiu**“ Str. Ciznădiei Nr. 1.

La Librăria Săteanului Sibiu Str. Ciznădiei Nr. 1 se poate comanda ori și când:

Abecedare și cărți de cetire pentru școlile primare precum și diferite manuale pentru licee și școli medii. Se pot comanda chiar și prin poștă.

Mare depozit cu creioane, penițe, plăcure, blocuri de desen, caete, hârtie, gumă, cerneluri, cu prețurile cele mai ieftine.

Noutăți literare.

Revânzătorii primesc rabat.

A sosit

o mare cantitate de plăci de școală (tablite), creioane de piatră, creioane fine, bureți de tablă, caete (ediția Casei școalelor) precum și alte articole școlare cu prețuri ieftine la

Librăria Săteanului.

Sibiu Str. Ciznădiei Nr. 1.

Nr. 1006/920.

Publicațiune.

Comuna politică Săcel dă în întreprindere repararea podului de preste râu în cale de licitație pe ziua 1. Nov. n. a. c. la orele 2 p. m. la cancelaria comunală din Săcel.

Săcel, la 28 Oct. 1920.

Primăria.

Cinematograful Apollo Sibiu, — Piața Hermann. Seara de seara rulează cele mai interesante filme.